

Izhaja
vsak drugi in četrti
četrtlet v mesecu.

Naročnina
stane
80 kr. na leto.

Posamezne številke
se dobivajo po 5 kr.

GLASNIK

Naročnino in dopise
pošiljajte uredništvu
"Glasnika"
Poljanska cesta 58.

Oglasila
delavcev, ki nimajo
dela, ali delo-
dajavcev, ki iščejo
delavcev, se vspreje-
majo zastonj!

Krščanski delavci, združite se!

Štev. 24.

V Ljubljani, 24. oktobra 1895.

Letnik I.

Delavski dan!

Znamenit je bil dan 13. oktobra za slov. katol. delavsko društvo. Prijaznemu vabilu k posvetovanju o načrtu*) slovenskih delavskih stanov se je odzvalo mnogo ljubih nam tovarišev iz Žalca, Zagorja, Idrije, Komende, Kamnika, Starega trga, Cirknice, Trziča, Kroke itd. Zjutraj ob 6. se je udeležilo mnogo domačih in gostov svete maše na Rožniku. Ob 1/8 se je darovala sv. maša v Senklavžu. Po tem je bilo posvetovanje. Pri kmečkem odseku se je dostavil samo dodatek k točki 2 h o občinskih pašnikih, pri obrtnem odseku so se vsprejele dodatne točke o domačem obrtn (2 f. α—ε).

Temeljita poročila gg. Fr. Kregarja Fr. Bana in Breskvarja in debata o njih, katere sta se vdeleževala tudi č. gg. dr. Janežič in A. Kalan so navzoči obrtniki glasno odobraval. Ker nam ni mogoče na malem prostoru priobčiti vseh poročil, zato povzemamo le kratko poročilo o delavskem odseku.

Gostinčar otvori ob 9 uri dopoldne sejo, pozdravi navzoče zborovalce, ki jih je bilo nad 100 ter jih pozivlje, naj se pridno in temeljito udeležujejo debate.

Poročevalec urednik Ziller poroča potem temeljito v jako dobrih govorih razne točke programa. Pri prvi točki oglasi se č. g. Rožnik ter z toplimi besedami priporoča nje vsprejetev. Pri točki 5 in 6 vnela se je živahna debata. K točki 5. predlagal je Gostinčar dodatek, da naj se ponočno žensko delo brez izjeme prepove. Č. g. Osenjak iz Žalca pravi, da naj ta predlog odpade, ker se itak že v četrti točki žensko delo prepoveduje. Gostinčar pojasnjuje, da se v četrti točki ne trdi, da se mora vsako žensko delo prepovedati. Hauptman pripoveduje, kako morajo ženske po rudnikih opravljati možka dela ter priporoča vsprejetje Gostinčarjevega dodatka. Č. g. Rožnik je istotako iz moraličnih ozirov za vsprejem dodatka. Oglasilo se je še več drugih, ki so vsi za vsprejem. Pri glasovanju se je točka 5 z dodatkom vsprejela jednoglasno. Pri točki 6 nedeljski počitek. Predlaga č. gosp. Osenjak, da naj se mesto predloga, da mora ob nedeljah in zap. praznikih počivati vsako delo vsprejme, da naj bodo dovoljena v nedeljah in praznikih le taka dela, katera so nujno potrebna n. pr. prevažanje ljudi po že-

*) Načrt se dobiva po 5 kr. v Katol. Tiskarni v Ljubljani in pri našem uredništvu.

leznica in ladijah. Gostinčar podpira predlog č. gosp. Osenjaka ter pravi, da se mora tistim, kateri so nedeljske dneve v delu, dati med tednom skupni 36 urni počitek. Selak je zato, da se potrebna dela izvršujejo v nedeljo; glede železničarjev pravi, da imajo dovolj časa za izpolnjevanje verskih dolžnosti. Gostinčar pravi, da tudi železničarjem privošči nedeljski počitek, ker v teh službenih razmerah jim je nemogoče izpolnjevati verske dolžnosti. Ako mora biti 18—24 ur v službi, bo vesel, da se more tistih par ur ki so mu določene za počitek malo oddahniti. Oglasilo se jih je še več, ki so se vsi vjemali v tem, da naj se najnujnejša dela izvršujejo tudi v nedeljah. Č. g. Osenjak je nato z ozirom na soglasje zborovalcev predlagal konec debate, kar je zbor jednoglasno vsprejel. Pri glasovanju se je vsprejel predlog č. g. Osenjaka, da se smejo v nedeljah izvrševati najnujnejša dela, z dostavkom Gostinčarja, da se mora tistim delavcem, katerih koli strok, ki delajo v nedeljah, dati med tednom skupni 36 urni počitek. Pri točki 9, brezplačni pouk do najvišje stopnje izobrazbe, priporoča Selak vsprejetev predloga, kar se je pri glasovanju tudi storilo.

Pri deseti točki prevzame predsedstvo č. g. Rožnik. Gostinčar poroča potem o zavarovanju delavcev za starost, bolezen in nezgode ter predlaga vsprejem dotičnega poročila. Potem so se jednoglasno vsprejele vse nadaljne točke brez dostavka. Ob 1/12 uri zaključil g. predsednik Rožnik odsekovo zborovanje, na kar se je pričela seja skupnih odsekov.

Predsedstvo prevzame dr. Krek. Poročevalec o temeljnem načrtu č. g. A. Kalan je v izbornem z burnim odobravanjem spremljanim govorom vtemeljeval svoje poročilo, povdarjajoč, da je v temelju izraženo zagotovilo, da ostanejo delavski stanovi zvesti Bogu, cesarju in svojemu narodu. Dr. Krek je nato poročal o kapitalizmu — kot vzroku bolezni, katerim se je v odsekovih posvetovanjih iskal lek. Boleznim v človeškem telesu je navadno vzrok spačena ali neredno krožeča kri. Kri v gospodarskem življenju je denar. Neredi v ti gospodarski krvi so vzrok gospodarskim boleznim — socialnemu vprašanju. Ta gospodarska kri se zbira namreč v malo udih družabnega telesa in zato drugi hirajo. Treba je dovoditi to gospodarsko kri enakomerno do posamnih udov. Poročevalec je natančno pojasnil, kako trga po obrestih denar delu njegove pravice v bankah, delniških družbah,

na borzi, z obrtno slobodo itd. in je nato predlagal dotične točke v načrtu, ki so se jednoglasno vsprejele. Tudi organizacijski načrt, ki ga je utemeljeval ravno tisti poročevalec, se je vsprejel brez izpremembe. O polu dveh se je zaključilo skupno posvetovanje.

Popoldne o polu štirih je bil na Kopačevem dvorišču javen shod, ki se ga je vdeležilo do 1000 oseb. Govorili so gg. dr. V. Gregorič o vzajemnosti delavskih stanov, dr. Žitnik o kmetčkem vprašanju, dr. Krek o načelih katoliške vere z ozirom na liberalizem in kapitalizem, Fr. Ban o obrtnem in J. Gostinčar o delavskem vprašanju. Zvečer se je pa mnogobrojna družba zbrala na Ferlinčevem vrtu, kjer nas je zabavalo prijazno petje društvenih in Slavčevih pevcev, šaljiv prizor »Stotnik in sluga«, ki sta ga dovršeno predstavljala Gostinčar in Vahtar, deklamacija »Ljubezen in sloboda«, ki jo je navdušeno predaval gospod Altman in »Stari Kranjec«, ki ga je mojstersko podal g. Vahtar. Vsi smo bili jedne misli, da je slov. katol. delavsko društvo završilo jeden najlepših dnij svojega obstoja in zadovoljni z uspehom, polni najlepših nadej za bodočnost smo se razšli. Prostor nam ne pripušča obsirnega poročila, a vsak, kedor se je vdeležil posvetovanj, priznava z nami vred, da so ta dan delavskih stanov zastopniki pokazali, kako stvarno-premišljeno, kako trezno umevajo presojati svoje razmere in kolika krivica se jim godi, če se odvrčajo od javnega delovanja.

Naša organizacija.

Javni shod slov. katol. delavskega društva Žalskega dne 29. septembra t. l. v Petrovčah, je bil dobro obiskan, posebno od kmetskega stanu.

Prvi govornik g. Radoslav Antloger, visokošolec, razložil nam je, kakšni ljudje da so socijaldemokrati in kaj da hočejo. Od socijaldemokratov nimemo družega pričakovati, kakor le splošno prekucijo, toraj kmetje nikakor ne moremo in ne smemo postati socijaldemokrati, ker s tem bi le povečali svoje gorje, nikdar in nikakor pa ne zboljšali.

Drugi govornik gosp. Ivan Kač pa nam je navedel nekaj zares resničnih pogrškov, zakaj da namreč propada kmetski stan, med temi tudi dva skoro največja, t. j. previsoko cenitev in previsoko obdačenje kmetskih posestev.

Govornikoma sledilo je živahno odobravanje.

Čast. g. M. Osenjak predlaga zatem resolucijo za znižanje davkov kmetskih posestev. Resolucija je bila jednoglasno vsprejeta, ter se odposlala visoki zbornici na Dunaj.

Oprostite čast. g. urednik če se predrznem vprašati ali veste, da bi bili socijaldemokrati kedaj poslali kakšno resolucijo za zboljšanje kmetskega stanu, ker mi se tega nismo slišali. Zakaj toraj toliko obljubujejo, pa ničesar ne storé? Iz tega spoznamo prav lahko tudi mi kmetje, da so vedne obljube socijaldemokratov le gola

sleparija, ker vedno kričijo: razdelimo si bogastvo, sami pa izjemajo že itak ubogega delavca in polnijo žepe svojim židovskim voditeljem, ki so večidel sami milijonarji. Zapomnite si toraj vsi tisti voditelji socijaldemokratov, ki hodite tu sem razlagat o svojih nebesih, da takšnih nebes mi kmetje ne potrebujemo, in da se za vaše nauke nikakor ne moremo ogrevati, in seveda kdor v vaše brezumnosti ne veruje, pobijate ga s kolom surovosti. Vaše delovanje je očiten dokaz, da nimate sreča bližnjemu pomagati in tudi ne morete.

Toraj se enkrat, mi slovenski kmetje ostanemo zvesti sveti cerkvi in svojemu narodu, za vas pa, ki ste zatajili te dve svetinji, ne maramo.

Vam pa kmetom in celemu delavskemu stanu, kličem: vdeležite se enakih shodov v prav obilnem številu, ker tam se boste prepričali, kdo so naši pravi prijatelji.

Vsem veščakom slovenske zemlje pa kličem, ustanovljajte enaka društva, ker prepričani smo, da kar se doseže z raznovrstnimi društvi, ne doseže se na noben drug način. S tem bodo pripomogli največ in hitreje ubogemu kmetskemu stanu. Vsak naj se spomni svete dolžnosti, ki pravi, ne samo to, kar velewa mu stan, temveč kar more, to mož je storiti dolžan.

Iz Tržiča. V zadnji številki cenjenega »Glasnika« z dne 10. t. m. blagruje neki J. P., delavec v dopisu iz Tržiča ljubljanske delavce, ker imajo slov. katol. delavsko društvo, potem izraža željo, naj bi se tako društvo ustanovilo tudi v Trziču ter končno namigne častiti duhovščini, naj bi ona pomagala ustanoviti to silno potrebno društvo. Zares lepa in hvale vredna misel! ali lože jo je zapisati kakor izvršiti. K vsacemu društvu je pred vsem potreba udov. Zakaj bi se g. J. P. ne potrudil v žužnišče ter pripeljal s seboj vsaj toliko somišljenikov, kolikor jih je treba za osnovalni odbor, ki bi sestavi in v višje potrjenje predložil za Trzič primerna društvena pravila? Tržiška duhovščina namreč ne ve, kje se zbirajo g. J. P. in njegovi častiti tovarishi, da bi jim pomagala spraviti ladijo v pravi tir.

V Trziču in okolici je ves veliko delavcev, morda tisoč; materijala za društvo bi toraj samo na sebi ne manjkalo. Ali kakor so v Trziču v vsem posebne krajevne razmere in lastnije, tako kaže tudi Tržiški delavski stan neko posebno izvanredno lice. V Trziču je že zdaj več delavskih društev in zadrug, o katerih se ne more reči, da ne delajo v prid delavcem; saj podpirajo obolele in onemogle ude ter umrlim oskrbe dostojen pokop. Tako šteje »allgemeine Arbeiter-Kranken- und Unterstützungskasse in Neumarkt« 320 udov. Lastne zadruge (Zunft) imajo še zdaj: usnjariji, čevljarji in kovači; opustili pa so jih: nogovičarji, krojači in mesarji; posebej se so zopet združeni usnjarski pomočniki, katerih je do 50. Fabrike imajo svoje bolniške blagajne, vrh tega je še okrajna bolniška blagajna. Tudi Vincencijeva družba mnogo podpira obolele in onemogle delavce, in celo ženske imajo svoje »pokopalno« društvo, katero šteje 470 udov. Storjenega je toraj že zdaj veliko, da tržiški delavci ne trpé preveč revščine, zlasti ker obolelim tudi domači delodajalci radi postrežejo.

Moško podporno društvo in pred imenovane zadruge imajo svoja blagoslovljena bandera, časte svoje patrone: sv. Valentina, sv. Frančiška Ser., sv. Krispina, sv. Dunstana, sv. Janeza Nep., sv. Homobona in sv. Tomaža Akv.; imajo svoje zadruske maše, se vdeležujejo cerkvenih procesij itd., tako da se v verskem obziru tržiškim delavcem sploh ne more ravno dosti očitati. V narodnem obziru so, seve, bolj mlačni, ker jih je njih veliko hodilo po ptujem in tudi veliko s ptujega sem prišlo, vendar so pa nekateri bolj olikani in narodni delavci tudi udje slov. bralnega društva.

Od marsikod se kaže na tržiške delavce in kliče po novem društvu, krajevne razmere so pa komaj desetemu znane, in vendar so večinoma le te merodajne za kako posebno podjetje: G. J. P. pa naj se zaradi tega nikar ne ustraši, temuč naj le pridno zbira somišljenike in kadar bo število zadostno, naj le brez skrbi potrka tudi na župnišče, ne bo trkal in čakal zastonj; srcem veselim podana mu bo roka za delo v blagor delavskega stanu. F. Šp. župnik.

Katol. delavska družba v Idriji priredi v nedeljo, dne 27. oktobra veselico v spomin dvoletnice svoje ustanovitve v pivarni »pri črnem orlu«. Vspored: 1. Pevčeva molitev, petje. 2. Kamniti ribič, deklamacija. 3. Zvezna, petje. 4. Življenje ni praznik, deklamacija. 5. Otok Bleški, petje. 6. Nagovor. 7. Mune, Tekel, Fares, deklamacija. 8. Zamujeni vlak, veseloigra v 5 dejanjih. 9. Zvečer, petje. 10. Požar v Rimu, deklamacija. 11. Domovina, petje. 12. Avstrija moja, petje. — Med posamnimi točkami sviranje na gosli, citre in harmoniji. — Blagajna se odpre ob 1/2 6. uri. Začetek točno ob 1/2 7. uri zvečer. — Vstopnina: za družbenike 10 kr., z družino 20 kr.; družbeniki smejo pripeljati seboj prijatelje, katerih vsak plača po 20 kr. vstopnine. — Preplačila se hvaležno vsprejemajo. K obilni udeležbi vabi uljudno načelnstvo.

Katoliški delavci iz Prevalj, Možice in Črne, iz Guštajna in Leš. Pridite v prav obilnem številu 27. oktobra k Stulerju v Črno na zborovanje katoliškega delavskega društva in ne dajte se zapeljati od demokratičnih lažnikov, ki vam nikakor ne bodo k pravi sreči pomagali. Na našem zborovanju boste slišali več podučljivih govorov in boste imeli tudi pošteno zabavo. Pokazite nasprotnikom svoje katoliško prepričanje, pokazite jim pa tudi s tem, da se prav v velikem številu udeležujete naših zborovanj, da se demokratizem v naši slovenski katoliški domovini ne sme dalje razprostrirati.

Iz Črnomlja. Kaj tudi vi Belokranjci vstajate in se probujate? Ali tudi vas tare revščina in vas vklepa kapitalizem v svoje trde verige? Tudi nas je zadel kapital, tudi mi moramo nositi posledice judovskega lazi-liberalizma, tako odgovarjajo belokranjski kmet, rokodelec in obrtnik. In znamenje, da se res probujamo, je to, da smo hoteli vstanoviti v Črnomlju obrtno zadrugo za celi črnomeljski sodnijski okraj. Ali kaj pomaga samo volja, če se od nekatere strani ničesar ne stori? Poročal je že »Glasnik«, da si vstanovimo obrtno zadrugo, ako

vlada predložena pravila potrdi. Rajni mnogozaslužni in tudi za obrtni stan vneti voditelj okrajnega glavarstva v Črnomlju g. Josip Ribar nam je obrtnikom rekel, naj si sestavimo pravila za omenjeno zadrugo, drugo bode že sam oskrbel. Lotili smo se dela, pravila so se z velikim trdom sestavila. A še predno so se mogla predložiti g. Ribarju v pregled, je on radi bolehnosti odšel iz Črnomlja. Nato smo hoteli predložiti pravila sedanjemu namestniku okrajnega glavarja, a ta se ni zmenil zanje in poslala so se na deželno vladu v pregled in potrdilo. A vlada jih ni potrdila z razlogom, da sme zadruge, h kateri je prisiljen pristopiti vsak rokodelec in obrtnik, snovati le okrajno glavarstvo. Dozdaj to ni storilo še ničesar. Razvidno je, da si mora obrtnik in delavec vsako malenkost šele priboriti; zato se združimo in postavnim potom zahtevajmo svojih pravic, ki nam gredo po božjem in naravnem zakonu.

Socijalni pogovori.

Novodobna veda. Ni se dolgo, kar se je vršila pred dunajskim deželnim sodiščem zanimiva obravnava. Na zatožni klopi sedel je socijalni demokrat, ker je na nekem shodu razlagal znani izrek Prudonov: lastnina je rop. — Zagovarjal se je mož prav pametno: Ako je dovoljeno take stavke zapisati, tako nekako je govoril, ter jih tiskati in zagovarjati v znanstvenih delih, mora biti tudi nam socijalnim demokratom dovoljeno, izvajati posledice iz njih. Vsakomur je dana prilika čitati te izreke v znanstvenih knjigah, torej jaz, ki sem enega teh stavkov javno zagovarjal, ne morem biti kaznjiv, ko se vendar pisatelja onih znanstvenih del nihče dotakniti ne upa. Predsednik sodišča mi je sicer odgovoril, da se v znanstvenih knjigah tak stavek vse drugače čita, kot se sliši na javnem shodu. — Toda mi si usojamo vprašati, jeli je tisti, ki tak stavek zapiše, in ga v znanstveni knjigi zagovarja, manj kazni vreden, kot oni, ki ga na ves glas pove? Koliko teženj se je utihotapilo pod plaščem znanosti med ljudstvo, teženj, katerih širitelji in zagovorniki bi bili, da so jih razširjali po shodih, čutili vse ostrost postave. — Jeli je znabiti okolnost, da je pisec take »znanstvene« knjige bolj inteligenčen in bolj naobražen, kot govornik na kakem socijalističnem shodu, za prvega olajšavna? Mi bi mislili, da nikakor ne, če bi nas prav ta ali oni proglasil neprijateljem vede itd. »Vednost ima biti prosta, ne sme se klanjati nikaki oblasti«, tako nas bo poučeval vsak »izobraženec«, ki nas bo gotovo pomilovavno preziral, ako si usojamo, mu oporekati. — Papeževo nezmotljivost ti že zasmejuje vsak, kedor se pristeva »inteligenci«, o nezmotljivosti vede pa je trdno prepričan. In vendar, kako izvrstno so se nekateri učenjaki že zaleteli. — Generatio aequivoca in zloglasni bathibius Haekelii to je bilo še pred nedavnim časom dvoje trdnih trditve novodobne vede, in gorje mu, kedor ni veroval vanje. Danes veruje nanje le še kaka najivna dušica. Nedokazane trditve mešajo danes z resnimi in gotovimi podatki vede, le v to svrhu,

da bi spodkopali vero. Tako dolgo bode veda zlorabljala svojo prostost, da bodo socijalni demokratje ti prostosti napravili sijajen konec. Danes se upirajo socijalni demokratje najbolj na novodobno prosto vedo. Toda če bo v socijalistični državi, kakor umejo naši socijalisti prostost, (kar so že tako mnogokrat pokazali, n. pr. v Ljubljanski kazini), kedo poskusil pisati proti socijalni osnovi države, ta bode skoro čutil vso socijalno demokracijo — prostost.

Drobtine.

(Naročajte in podpirajte Glasnik!)
Danes pošiljamo 24. številko Glasnika mej svet. Prvo leto je torej končano. S strahom smo pričeli ta prvi tečaj; veselega upanja polni gledamo v prihodnost. Prijateljem je všeč naše delo, sovražniki se ga boje. Zato smo zadovoljni. Sami najbolj vemo, da naše delo ni popolno, a kar moremo, storimo in sicer z najboljšimi nameni. Treba nam je pa pred vsem podpore. Zato vabimo vse slovenske delavske stanove in prijatelje njihove, naj se nam pridružijo. Stari naročniki ostanite nam zvesti in obnovite čim najpreje naročnino, poleg tega pa vspodbujajte še druge in pridobite nam novih podpornikov naše svete stvari.

Vsebinska Glasnika ostane tako razdeljena, kakor dosedaj. V uvodnem članku bomo načelno pojasnovali razne točke socijalnega vprašanja, v „naši organizaciji“ bomo poročali o društvenem gibanju kršč. delavskih stanov, v „politiki po svetu“ bomo opisovali važnejše politične dogodke, v „razvedrilu“ bomo skrbeli za poštene kratkočasne in podučne povesti, v „socijalnih pogovorih“ bomo podajali točen socijalni pregled in v „drobtinah“ bomo skrbeli za mikavne novice. Letos se bomo ozirali še bolj na kmečki in obrtni stan in le želimo, naj bi tudi zastopniki teh stanov oklenili se našega lista. Cena mu ostane neizpremenjena.

Uredništvo „Glasnika“.

Načrt slovenskih delavskih stanov, ki ga priobčujemo v današnjem listu, je bil vsprejet dne 13. oktobra. Podajemo ga svojim bralcem, da ga razmišljajo, se posvetujejo o njem in s tem pripravljajo pot k večjemu skupnemu socijalnemu shodu krščansko mislečih kmetov, obrtnikov in delavcev. Bog živi našo organizacijo! Bog čuvaj krščanske delavske stanove!

Črne bukve kmečkega stanu. Tako se imenuje novo delo, ki je te dni po Slovincu ponatisnjeno izšlo v »Katoliški Tiskarni in se dobiva ondu po 50 kr. Popisuje in z mnogobrojnimi zanimivimi podatki nam pojasnjuje razmere kmečkega stanu na Irskem, Angleškem, Siciliji, Laškem, Holandskem, Norveškem, Francoskem, Roman-

skem, Avstro Ogerskem, v Belgiji, Švici, severni Ameriki, Argentini, Urugvaju, Nemčiji, Rusiji, Srbiji, Romaniji in Bolgariji. Dobro bi bilo, da se čim najbolj razširi in pripomore k izpoznavanju žalostnih razmer najvažnejšega — kmečkega stanu. Zato jo priporočamo svojim bralcem.

„Delavec“ se na dolgo in široko usti o pravico-ljubnosti socijalnih demokralov, a »strokovno društvo prometnih služabnikov« ima nad svojo sobo »pri južnem kolodvoru« samo nemški napis. Svoje knjige vodijo tudi le v nemškem jeziku. Ali so pri strokovnem društvu samo Nemci!? Gospodje pri »Delavcu«, odgovorite nam!

Dostavek k kazinskemu shodu. V poročilih o kazinskem shodu se je pisalo tudi o »klerikalnih ženskah«, kako so vpile proti govornici »pobijte jo, v Ljubljano z njo« i. t. d. Me tega nismo slišale, pač pa vemo, da smo katoliške delavke zahtevale, naj govori v slovenskem jeziku. »Verovati se pravi nič vedeti.« Tako je vskliknila dunajska gospodičina Terezija Noetscher. Rade bi vedele, od kodi je ona zajemala svojo modrost, ker dobro vemo, da ona ni videla Adama, še toliko manj pa je bila zraven, ko se je svet sam iz sebe razvijal in ustvarjal, ko se je prvi človek rodil iz opice ali gorile, ko so bili na svetu prvi lovci in pastirji. Vendar je to ona s tako nedoseženo navdušenostjo dokazovala, kakor da bi sama vse to vstvarjala. Me pa pravimo, ker ona tega ne veruje, kar je v sv. pismu zapisano, kar so že mnogi učenjaki trdili in za versko resnico pripoznavali; ona tudi tega ne veruje, kar sama govori, ker to je sama izmisliotina in laž. Razlaga tudi desetere božje zapovedi. Pripoznati pa moramo, da smo tudi v Ljubljani toliko izobraženi in inteligentni, da jih znamo na pamet in da jih tudi spolnujemo že od mladih let, še prej, ko je dunajska Rezika vedela, kje stoji katoliška Ljubljana. Opomniti bi bilo tudi treba, da imamo tukaj dovolj slovenskih mož, ki nam v našem slovenskem jeziku razlagajo verske resnice, ne potrebujemo tuje gospodičine, da bi nam v nemškem razlagala in blatila to, kar nam je sveto in častno. Aristotel sam pravi, da je politika najtežavnejša vednost. Za slabotno ženstvo je pa to še težje, zato pa je pustila drugo stvar na stran, in ker je bilo najložje, govorila le proti veri in cerkvi. Brezverstvo je znak socijalne demokracije, gola fraza in laž pa njeno geslo; kjer se pa to vgnjezdi, ondi zavlada hitro sebičnost in nezadovoljnost, zatem pa sledi še globokejši propad delavskega stanu, pripravljajo se tla za razna goljufiva kapitalistična podjetja, delavsko blagostanje pa pojema dan na dan, dokler ubogi delavski trpin ne uboža do cela, slepitelji pa se povspno do brezmejnega bogastva. Ne pozabimo na sveto vero, ker cvet, ki požene iz stebila, živi le na stebelu, katero le s cvetom rodi sadove. Za nas je sv. vera tisto steblo, s katerega požene po našem trdnem prepričanju tudi delavskim stanovom srečna prihodnost. Klerikalne ženske.

Prihodnja številka Glasnika izide 14. novembra.